

دریچه

دلگیری رضا رویگری از بی‌مهری‌ها

رضا رویگری حال این روزهایش را خوب توصیف می‌کند و می‌گوید که بیشتر اوقات فراغتش با تلویزیون سپری می‌شود. در پاسخ به این سؤال که آیا بهتر است؟ یا مکت می‌گوید: الحمدالله خیلی نیست به قبل بهترم. به لطف خداوند هنوز نفس می‌کشم اما دلگیرم.

این هنرمند پیشکسوت پس از گذراندن روزهایی پرخاصیه، حالا لحظه‌های نسبتاً آرامی را پشت سر می‌گذارد. رویگری در این باره می‌گوید: همچنان مشغول استراحت هستم. یکسری دوستان هستند که همیشه به من لطف دارند و کنارم هستند اما دوستان سینمایی و تلویزیونی گویا دیگر ما را از یاد برده‌اند؛ حتی تماس تلفنی که ساده‌ترین راه احوالپرسی است هم انجام نمی‌دهند.

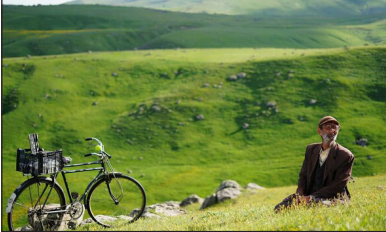
او درباره‌ی اوضاع جسمی‌اش هم اظهار می‌کند: خدا را شکر تا حدودی می‌توانم راه بروم و در کل خیلی بهتر از گذشته‌ام اما پاهایم خیلی باری نمی‌کند. گاهی برخی دوستانم لطف می‌کنند و مرا بیرون می‌برند. اوقات فراغت‌م بالاخره می‌گذرد اما اغلب تلویزیون تماشا می‌کنم و گاهی هم اگر کتاب به درد بخوری اطرافم باشد مطالعه می‌کنم.

رویگری سپس در پاسخ به اینکه آیا توانایی رفتن مقابل دوربین را دارد؟ به ایستنا می‌گوید: من تا زمانی که صورت و چشم‌ام کار کند می‌توانم مقابل دوربین بروم اما پاهایم خیلی یساری نمی‌کنند؛ با ایین حال تا آخر عمرم توانایی کار کردن دارم و دلم می‌خواهد به مردم کشورم خدمت کنم و همان رضا رویگری گذشته‌باشم. اتفاقاً اخیراً یک فیلم سینمایی به من پیشنهاد شده است و شاید اگر خدا بخواهد به اصفهان بروم و آن را کار کنم.

این هنرمند صحبتش را اینگونه ادامه می‌دهد: نمی‌خواهم گله کنم اما حرف و سخن زیاد است. آدم از یکسری افراد بیشتر توقع دارد اما خبری از آنها نیست. درک می‌کنم که همه گرفتار هستند ولی دلم می‌خواست دوستان بیشتر به من سر می‌زدند و با هم صحبت می‌کردیم اما متأسفانه گویا همه گرفتارند. آن‌شالله برای هیچکس بیماری نباشد، به خصوص برای آنهایی که دوست‌شمن داریم. اما کسانی که مریض احوال هستند همیشه چشمان‌شان به در است تا کسی به دیدنشان بیاید. متأسفانه در خانه‌ما خیلی باز نمی‌شود و فقط دوستانی که همیشه به من لطف دارند و اطرافم هستند راه‌ر روز می‌بینم. من همه را دوست دارم اما درک می‌کنم که گرفتاری‌ها هم زیاد است.

رضا رویگری در پایان در پاسخ به این سؤال که برای مردم و کشور ایران چه آرزویی دارید؟ چنین می‌گوید: آرامش بزرگ‌ترین آرزویم برای مردم کشورم ایران است و اینکه از لحاظ اقتصادی مردم وضع‌شان بهتر شود، سلامت باشند و شادی را حس کنند. برای کشورم هم سرفرازی و آبرو آرزو می‌کنم.

جایزه «دریای سرخ» عربستان به فیلم ایرانی رسید

دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «دریای سرخ» عربستان با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان داد و یکی از جوایز اصلی به فیلمی ساخته رضا جمالی از سینمای ایران رسید.. به نقل از اسکرین، جشنواره فیلم دریای سرخ عربستان در حالی به دومین دوره خود پایان داد که فیلم «سونسوز» ساخته رضا جمالی که در بخش مسابقه اصلی این رویداد سینمایی حضور داشت موفق به کسب جایزه بهترین فیلمنامه شد.رضا جمالی که پیش از این فیلم موفق «بیرمردا نمی‌میزند» را ساخته بود در فیلم جدید و کم‌دی «سونسوز» به داستان روستایی کوچک پرداخته که مدتی است بچهایی در آن به دنیا نیامده و همه مردان آن را تقصیر زنان می‌دانند.در دوره سال ۲۰۲۲ جشنواره فیلم دریای سرخ عربستان که ریاست هیات داوران آن بر عهده «الیور استون» کارگردان مطرح آمریکایی بود، جایزه ۱۰۰ هزار دلاری بهترین فیلم به «باغ‌های معلق» ساخته «محمد یاسین الدراجی» سینماگر عراقی رسید و «لطیفی ناتان» هم برای درام خانوادگی «هارکا» برده جایزه بهترین کارگردانی شد. «آدام بسنا» هم برای بازی در این فیلم جایزه بهترین بازیگر مرد جشنواره را به‌خانه برد.در سایر بخش‌ها، جایزه هیات داوران به فیلم سعودی «درون شن» و «آدیلا» به کارگردانی «محمد العطاوی» اعطا شد و «آدیل بن‌دی‌مرا» هم برای نقش آفرینی در فیلم «خرین ملکه» بهترین بازیگر زن نام گرفت.فیلم «آجومآ» ساخته «هی شومینگ» محصول مشترگ سنگاپور و کره جنوبی هم جایزه بهترین فیلم از نگاه مخاطبان جشنواره را به‌خود اختصاص داد.دومین دوره جشنواره فیلم دریای سرخ از تاریخ اول تا دهم دسامبر (۱۰ آذر) ۱۹ در شهر جدّه عربستان برپا است.

فرهنگ وهنر

دیگر خبری از پیوند عمیق و محبوب موسیقی با فیلم و سریال نیست

تیراژهای خاطر‌هانگیز را چه شد؟

همدلی | ستاره قاسمی – این روزها یکی دیگر از سریال‌های قدیمی صدا و سیما روی آنتن شبکه «ای‌فیلم» رفته است؛ سریالی که البته از غنای هنری چندانی برخوردار نیست ولی جزو محبوب‌ترین مجموعه‌های دو دهه اخیر تلویزیون محسوب می‌شود. «فاصله‌ها» سال ۱۳۸۹ به‌عنوان جدیدترین اثر حسین سهیلی‌زاده در کنداکتور پخش شبکه سه قرار گرفت. این سریال به دلیل موفقیت دیگر ساخته‌های سهیلی‌زاده از جمله «پبله‌های پرواز»، «ترانه مادری» و «دلنوازان» و البته حضور شاهرخ استخری و بهاره افشاری، دو ستاره دهه ۸۰ تلویزیون، بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت اما موفقیت «فاصله‌ها» ضلع دیگری هم داشت به نام موسیقی تیتراژ. علی لهراسی که پیش‌تر نیز همکاری‌های موفقی با سهیلی‌زاده در «پبله‌های پرواز» و «دلنوازان» داشت، این بار هم توانست نظر مثبت مخاطبان تلویزیونی به ویژه جوانان را جلب کند. «اگه فاصله افتاده/ اگه من یا خودم سردم» هنوز هم یادآور خاطرات سریالی است که بیش از یک دهه از زمان پخش تلویزیون‌اش می‌گذرد. آهنگ «دلنوازان» با شروع «حال من دست خودم نیست» نیز بسیار محبوب بود و «اونی که مدعی بود عاشقته» از تیتراژ «پبله‌های پرواز» هم تا حدی فراگیر شد که حتی در سریالی دیگر به نام «باغ مظفر» به کارگردانی مه‌ران مدبری، یکی از شخصیت‌ها با نقش‌آفرینی علی لک‌پوریان، مدام زمزمه‌اش می‌کرد.

در گذشته‌های نه‌چندان دور موسیقی و ترانه، تصنیف و آواز در پایان و میانه سریال‌های تلویزیونی و حتی فیلم‌های سینمایی، پیوندی ناگسستنی با آثار داشته و حتی به افزایش کیفیت کار و جذب مخاطب کمک زیادی می‌کرد. نمونه‌ها بسیار می‌توان مثال زد؛ از «میشه خدا رو حس کرد تو لحظه‌های ساده» و «برام هیچ حسی شبیه تو نیست» متعلق به سریال‌های «غریبانه»، «میوه ممنوعه» و «نابرده ریخ» با صدای احسان خواجه‌امیری تا تصانیف ماندگار علیرضا قربانی روی «سایه آفتاب»، «کیف انگلیسی» و «مدار صفر درجه».

البته آثار قدیمی‌تری چون تیتراژهای «پس

دلایل عقب‌ماندگی در دهه گذشته به روایت عضو کابینه رئیسی

وزیر ارشاد هم تقصیرات را به گردن دولت روحانی انداخت!

اگر در حوزه اقتصادی با عدد و رقم می‌توان عقب‌ماندگی دهه گذشته را به تصویر کشید اما در حوزه فرهنگ به لحاظ اعداد و رقم وضع به مراتب اسفناک‌تر است. اسماعیلی تصریح کرد: در دهه گذشته اتفاقات ناگواری را در حوزه مدیریت فرهنگی و اقتصادی کشور تجربه کردیم که نتایج آن اتفاقات، وضعیت نابسامانی است که امروز در برخی حوزه‌ها شاهد آن هستیم.

عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره کارنامه ۴ دهه انقلاب اسلامی با دستاوردها، توفیقات و برخی کاستی‌ها همراه بوده است، تصریح کرد: متأسفانه عواقب برخی از این کاستی‌ها در قالب فضاهای ملتهب چندماه اخیر خودنمایی کرد؛ البته ریشه بخش مهمی از این ناکامی‌ها را باید در تحولات دهه گذشته در حوزه مدیریت کشور دنبال کرد.

او افزود: مقام معظم رهبری در دهه ۹۰ چندین بار فرمودند که در حوزه اقتصادی توفیقات کمی شاهد بوده‌ایم که آمارهای منتشر شده هم حمایت از رشد ناچیز اقتصادی در دهه ۹۰ دارد. از سوی دیگر

نکته قابل تأمل دیگر این است که حتی آهنگ‌های مناسبی نیز دیگر تأثیرگذاری گذشته را ندارند. به طور مثال در طول سه ماه اخیر و میانه‌های التهابات اجتماعی، خوانندگان بسیاری از داخل و خارج ایران مانند شهرام ناظری، فائقه آشتین و داریوش اقبالی، ترانه‌ها و تصانیفی منتشر کردند اما هیچ‌یک از آنها نتوانست به جزئی از حافظه تاریخی مردم تبدیل شود. شاید برخی بر این باور باشند که گذر زمان در خصوص ماندگاری یا فراموشی قطعه‌ای موسیقایی قضاوت خواهد کرد اما باید تأکید کرد قطعاتی مانند «فتنگت را زمین بگذار» از محمدرضا شجریان، «یه روز خوب میادم بیچاکسک» و «طاقت بیار رفیق» از سیاهوش قمیشی در روزهای پس از انتشار هم به شدت مورد توجه قرار گرفتند و هنوز نیز از آنها یاد می‌شود.

در حال حاضر شاید تنها بتوان از «با من امشب زیر باران گریه کن» با اجرای همایون شجریان نام برد که تا حدی و البته زمانی که روی صحنه‌های درام «جریان» استفاده می‌شد، به‌عنوان اثری موفق در پیوند با سریال نام برد ولی حتی تیتراژ پایانی مجموعه با اجرای این خواننده نیز

و رسانه سراسر کشور به دنبال این هستیم تا با ایجاد فضایی عادلانه در توزیع امکانات فرهنگی به رشد و تعالی حوزه فرهنگ و هنر در نقاط مختلف کشور کمک کنیم. اسماعیلی در ادامه بیان کرد: اکثر مکان‌های تصویربرداری آثار تولیدی در محدوده های مناطق مرفه نشین پایتخت بوده که همین مسئله منجر به به‌هم ریختگی سبک زندگی بخش عمده ای از جامعه ایرانی شده است و در دوره جدید به دنبال تغییر این نگاه و سبک زندگی محدود به بخش خاصی از جامعه در آثار هستیم.

او در ادامه گفت: در نتیجه این اتفاقات، بخشی از نسل کودک و نوجوان با تماشای آثاری که هیچ نسبیتی با فرهنگ زندگی آنها ندارد دچار ناامیدی، یأس و سردرگمی می‌شود زیرا این آثار با ترسیم غیرمرتبط با فضای عمومی جامعه، شکاف‌های عمیقی در جامعه ه بوجود آورده‌اند. در مجموع باید گفت اصلاح برخی رویه‌ها در حوزه فرهنگ الزامی است تا خروجی نظام تربیتی آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها با فضای واقعی فرهنگی و هنری کشور همسو باشد. او در بخش دیگری از سخنان خود به جنگ رسانه‌ای گسترده تبلیغاتی دشمن علیه ملت ایران اشاره کرد و گفت: متأسفانه با تصمیمات غلط و اخذ سیاست‌های ناکارآمد در دهه گذشته بخشی عمده‌ای از امکانات فرهنگی و رسانه‌ای در اختیار حاکمیت هم کارکرد خود در مقابله با این جنگ رسانه‌ای را از دست داده است.

اسماعیلی در پایان با اشاره به این‌که وزارت فرهنگ در دولت مردمی، هدف‌گذاری خود را بر پایان این به‌هم ریختگی‌ها گذاشته است، گفت: تلاش خواهد شد تا این وضعیت را به نقطه ثبات برسانیم. در این خصوص می‌بایست در روایت اول جنگ رسانه‌ای عرض اندام کنیم تا با اصلاح رویه‌های دهه گذشته بتوانیم مسیر مدیریت فرهنگی کشور را به ریل اصلی بازگردانیم که در ساختارها، آیین نامه و همچنین برنامه هفتم توسعه تغییر ۷۰ سوبی دیگر طی یک سال گذشته داشته و سمست نظام حکمرانی فرهنگی مطلوب جامعه ایرانی تحقق پیدا خواهد کرد.

رویداد

خاطره جکی چان از مبارزه با بروس لی

جکی چان ضمن روایت خاطرات خود از تجربه مواجهه با بروس لی، از ساخت فیلم سینمایی «ساعت شلوعی ۴» خبر داد. به نقل از ورایتی، جکی چان تأیید کرد فیلم چهارم از «ساعت شلوعی» در دست ساخت بوده و او در حال مذاکره برای ساخته شدن این قسمت است.

ستاره افسانه‌ای هنرهای رزمی این خبر را در جشنواره «دریای سرخ» در جدّه بیان کرد و در حالی که در خصوص پروژه‌های آینده و فعالیت ۶۰ ساله سینمایی‌اش صحبت می‌کرد برای طرفدارانی که مدام تشویقش می‌کردند، آواز هم خواند.

او در این برنامه از شروع کارش حرف زد و اینکه به‌عنوان یک بدلکار در روز تنها ۸۰ سنت حقوق می‌گرفت. بعد برای اولین بار با بروس لی ملاقات کرد و این سوپرستار در یک مبارزه روی صحنه، ضربه‌ای به او زد که «چان» کمی صدمه دید و برای جلب همدردی بروس لی مصدومیت خود را بیش‌تر هم ابراز کرد؛ بروس لی تمام روز نگران حال او بود و «چان» دلش می‌خواست «لی» باز هم به او ضربه بزند!

این بازیگر هنگ‌کنگی همچنین به یاد آورد که وقتی «لی» درگذشت، او را برای جانشینی انتخاب کردند اما پاسخ جکی چان این بود که: «من بروس لی نیستم، من به شیوه خودم ضربه می‌زنم».

او از رفتش به هالیوود هم حرف زد و اینکه ابتدا از او خواسته شد تا سرعت حرکت‌هایش را کم‌تر کند؛ شبیه کلیت ایستودا! همچنین به یاد آورد که اولین حضورش در هالیوود خیلی هم موفق نبود اما سرانجام با حمایت تماشاگران به یک چهره جهانی بدل شد.

جکی چان با اشتیاق و مهربانی فوق‌العاده‌ای با هوادارانش صحبت کرد و متواضعانه از چگونگی جزئیات تسلطش بر سینما در هنگ‌کنگ، سپس ژاپن و در نهایت در هالیوود با «ساعت شلوعی» حرف زد و یادآوری کرد در این فیلم که با «کریس تاکر» همراه شد، در نهایت اجازه یافت تا از سبک دیوانه‌وار و شلوغ خودش استفاده کند. او ابتدا فکر می‌کرد فیلم شکست می‌خورد اما پس از اکران فیلم، «برت رتنر» و «کریس تاکر» از نیویورک با او تماس گرفتند تا بگویند فیلم در اولین هفته

اکرانش ۷۰ میلیون دلار فروخته است.

اینجا بود که او اعلام کرد در حال مذاکره برای ساخته شدن فیلم چهارم «ساعت شلوعی» است، قرار شده چند ساعت دیگر با یک کارگردان ملاقات کند و در مورد فیلمنامه به گفت‌وگو بنشیند.او نامی از کارگردان نبرد، در حالی که «برت رتنر» فیلمساز آمریکایی هر سه قسمت قبلی را کارگردانی کرده؛ این فیلمساز از سال ۲۰۱۴ تاکنون فیلمی را کارگردانی نکرده و با متهم شدن به آزار جنسی از نسوی چند زن، ارتباطش با کمپانی برادران وارنر قطع شده است.

چان در سخنانش تأکید کرد که ستارگان اکشن خوب زیادی وجود دارند و عملکرد بهتر لو برای این است که فیلمنامه را مناسب خودش می‌نویسد و از زاویه دوربین برای بهتر نشان دادن عملکردش استفاده می‌کند.جکی چان که تاکنون در ۱۵۰ فیلم بازی کرده و اگر قرار باشد بدل‌کاری‌هایش هم حساب شود شاید شمارشان به ۳۰۰ فیلم برسد، از هوادارنش خواست تا برای تماشای فیلم به سینما بروند و فیلم‌های بدون کی‌رلیت را تماشا نکنند.این بازیگر مشهور از پروژه جدیدی به نام «هرگز نگذار باران متوقف شود» هم یاد کرد و گفت که در نقش یک پزشک باری می‌کند و قرار است در عربستان فیلمبرداری شود. او فهرستی از فیلم‌هایی را که دوست دارد در آنها بازی کند، ردیف کرد و گفت: یکی از آنها این است که دوست دارد با یک پرنده در یک فیلم بازی کند و دیگری اینکه آرزو دارد در نقش پدربزرگی بازی کند که از یک پاندا مراقبت می‌کند.ستاره هنرهای رزمی گفت که در آینده کم‌تر در فیلم‌های اکشن بازی می‌کند و دوست دارد فیلم‌های بیشتری درباره دوست داشتن و عشق بسازد.چان از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷ در سه فیلم «ساعت شلوعی» نقش‌آفرینی کرد. داستان این چندگانه در مورد کارآگاهی از هنگ‌کنگ است که برای حل پرونده‌های جنایی بین‌المللی با پلیس لس‌آنجلس همکاری می‌کند.

